EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 30.1.2007
KOM(2007) 34 lopullinen

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

arvio raportista, jonka Italia on esittänyt komissiolle ja neuvostolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka maidontuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella

(neuvoston päätöksen 2003/530/EY 3 artiklan mukaisesti)

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

arvio raportista, jonka Italia on esittänyt komissiolle ja neuvostolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka maidontuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella

(neuvoston päätöksen 2003/530/EY 3 artiklan mukaisesti)

Komissio on laatinut tämän arviointikertomuksen tuen, jota Italian tasavalta aikoo myöntää maidontuottajilleen, soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, 16. heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/530/EY[1] 3 artiklan mukaisesti.

Kyseisen päätöksen 1 artiklan mukaan tukea, jota Italian tasavalta aikoo myöntää maidontuottajille maksamalla itse yhteisölle määrän, jonka nämä ovat yhteisölle velkaa maito- ja maitotuotteille markkinointivuosien 1995/1996–2001/2002 osalta asetetun lisämaksun perusteella, ja sallimalla kyseisten tuottajien maksaa takaisin velkansa osamaksulla korotta usean vuoden aikana, pidetään poikkeuksellisesti yhteismarkkinoille soveltuvana edellyttäen, että:

– takaisinmaksu tapahtuu täysimääräisenä samansuuruisina vuosittaisina erinä, ja

– takaisinmaksuaika ei ylitä 14:ää vuotta 1 päivästä tammikuuta 2004 laskien.

Päätöksen 2 artiklan mukaan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että Italia ilmoittaa asianomaisia markkinointivuosia koskevan lisämaksun kokonaismäärän Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) ja vähentää maksamattoman velan kolmena samansuuruisena vuosittaisena eränä EMOTR:sta marraskuuhun 2003, marraskuuhun 2004 ja marraskuuhun 2005 saakka rahoitettavista menoista.

Italia ilmoitti asianomaisia markkinointivuosia koskevan lisämaksun kokonaismäärän asianmukaisesti 26. elokuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.

Maksamattomat velat vähennettiin asianmukaisesti EMOTR:sta marraskuun 2003, marraskuun 2004 ja marraskuun 2005 osalta rahoitettavista menoista.

Päätöksen 3 artiklassa velvoitetaan Italian toimivaltaiset viranomaiset raportoimaan vuosittain neuvostolle ja komissiolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka tuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella.

Italian viranomaiset raportoivat mainitun säännöksen mukaisesti neuvostolle ja komissiolle vuoden 2004 maksuerästä 3. lokakuuta 2005 päivätyllä maatalousministerin kirjeellä. Raportissa ei ollut tarpeeksi ajantasaista tietoa, jonka perusteella komissio olisi voinut tehdä arvionsa valvonnasta ja erityisesti sellaisten tapausten seurannasta, joissa maksumääräaikaa ei ollut noudatettu. Raportti, jossa annettiin vuoden 2004 maksuerää koskevat päivitetyt tiedot ja vuoden 2005 maksuerää koskevat tiedot, jätettiin 5. lokakuuta 2006 päivätyllä maatalousministerin kirjeellä.

[1] EUVL 184, 23.7.2003, s. 15.

LISÄMAKSUN SUORITTAMINEN MAKSUERÄJÄRJESTELMÄSSÄ

Neuvoston päätöksessä tarkoitettuja seitsemää kautta koskevan lisämaksun perusteella velallisia tuottajia oli 25 000, joille kansalliset tuomioistuimet ovat kuitenkin antaneet välipäätöksen maksujen suorittamisen lykkäämisestä, kunnes lopulliset tuomiot annetaan. Heistä noin 15 200 tuottajaa valitsi maksujen suorittamisen maksuerinä. Jos tuottaja valitsi maksueräjärjestelmän noudattamisen, kaikki hänen osaltaan vireillä olleet riita-asiat raukesivat. Jos tuottaja jätti maksamatta jonkin vuotuisen maksuerän, hänet suljettiin järjestelmän ulkopuolelle, ja häneltä saatettiin periä koko velkasumma korkoineen.

Järjestelmään osallistuneiden 15 200 tuottajan velka oli yhteensä 345 miljoonaa euroa eli noin kolmannes lisämaksuun liittyvästä kokonaisvelasta tuottajatasolla. Näyttää siis siltä, että järjestelmän valitsi enemmistö tuottajista, jotka ovat kuitenkin vastuussa vähäisemmistä määristä tilakohtaisia liikatoimituksia. Sitä vastoin tuottajat, joiden tilakohtaiset liikatoimitukset olivat merkittävämmät (10 000 tuottajaa, joiden velka seitsemää kautta koskevan lisämaksun perusteella on noin 695 miljoonaa euroa), halusivat jatkaa asiansa käsittelyä Italian tuomioistuimissa.

Italian viranomaisten raportin liitteessä 3 olevasta erittelystä, joka koskee 14 vuotuisessa maksuerässä suoritettaviksi tarkoitettuja maksuja, ilmenee, että järjestelmään osallistuneista tuottajista noin 2 280 halusi maksaa velkansa kerralla, minkä vuoksi ensimmäinen maksuerä on noin kolme miljoonaa toista maksuerää suurempi.

Ensimmäiset maksuerät suoritettiin määräajassa 99,6 prosentissa tapauksia ja toiset maksuerät 97,9 prosentissa tapauksia. Kaikkiaan maksuja oli 53,5 miljoonaa euroa. Ensimmäisestä maksuerästä saatujen tietojen perusteella voidaan odottaa, että toisen maksuerän määräajassa suoritettujen maksujen prosenttiosuus kasvaa tarkastusten jälkeen nykyisestä.

Vaikka edellä mainitut prosenttiosuudet osoittavat järjestelmään osallistuvien tuottajien olevan yleisesti ottaen sitoutuneita täyttämään velvollisuutensa, komissio katsoo, että niiden tapausten seuranta, joissa maksua ei ole kirjattu määräajassa, on tärkeä indikaattori, joka osoittaa, miten sitoutuneita viranomaiset ovat varmistamaan järjestelmän edellytysten noudattamisen ja sitä myötä velan perimisen kokonaisuudessaan. Koska kirjaamattomia maksuja on varsin vähän, tarkastusten loppuunsaattamisen ja mahdollisten takavarikointimenettelyjen aloittamisen pitäisi olla nopeaa.

Komissio ei ole tältä osin täysin tyytyväinen siihen, että toimivaltaisten alueviranomaisten ensimmäisten maksuerien suoritusasteen tarkistamiseksi tekemien tutkimusten tuloksista, joiden piti olla valmiina 31. joulukuuta 2004, ei ole raportoitu 32 tapauksessa yhteensä 269 tapauksesta. Siitä, missä vaiheessa tutkimukset toisen maksuerän suorittamattomien maksujen tarkistamiseksi ovat, ei näyttäisi olevan saatavilla tietoa.

MARKKINOINTIVUOSIA 1995/1996–2001/2002 KOSKEVAT LISÄMAKSUT, JOITA EI OLE SISÄLLYTETTY MAKSUERÄJÄRJESTELMÄÄN JA JOTKA OVAT EDELLEEN KÄSITELTÄVINÄ ITALIAN TUOMIOISTUIMISSA

Kuten edellä todetaan, maksueräjärjestelmään on liittynyt varsin vähän tuottajia suhteessa lisämaksun määrään. Toisin sanoen velkaa ei voida tässä vaiheessa periä takaisin noin 10 000 tuottajalta, koska Italian tuomioistuimet ovat antaneet välipäätöksen maksujen suorittamisen lykkäämisestä, kunnes lopulliset tuomiot annetaan. Näiden tuottajien, jotka halusivat pitää riita-asiansa vireillä, lisämaksusta johtuva velka on 695 miljoonaa euroa.

Rauenneita riita-asioita on kuitenkin huomattavan paljon, koska maksueräjärjestelmään liittyneillä tuottajilla oli yli 37 000 lisämaksuja koskevaa laskua[2], joita käsiteltiin oikeudessa eri ajankohtina. Tämän pitäisi nopeuttaa jäljellä olevien riita-asioiden käsittelyä oikeusistuimissa.

Riita-asian peruminen asetettiin maksueräjärjestelmään pääsyn edellytykseksi vuonna 2004. Toisen raportin liitteessä 18 mainitaan, että riitautettuihin lisämaksuihin liittyviä tapauksia ratkaistiin vuonna 2005 viranomaisten hyväksi yhteensä 191 miljoonan euron edestä. Tämä on ristiriidassa tuottajien hyväksi annettujen tuomioiden tai maksujen suorittamisen lykkäämisten kanssa, jotka koskevat 37:ää miljoonaa euroa. Tuomiot koskevat suurelta osin neuvoston päätöksessä tarkoitettujen seitsemän kauden jälkeisiä lisämaksukausia.

Komissio toivoo, että vastaisuudessa raporteissa käsiteltäisiin nimenomaan asianomaisiin seitsemään kauteen liittyviä riita-asioita ja annettaisiin tietoja riita-asiansa hävinneiden tuottajien suorittamista maksuista. Ilman näitä tietoja komissio ei voi asiaankuuluvalla tavalla seurata maksueräjärjestelmään kuulumattomien lisämaksujen takaisinperinnän edistymistä.

MUUT SEIKAT

Raporteissa esitetään myös seikkoja, jotka eivät sinänsä koske lisämaksun perintää neuvoston päätöksessä tarkoitettuna aikana vaan olisivat osoitus järjestelmän yleisestä paranemisesta. Erityisesti niissä mainitaan liikaa tuottavien tuottajien lukumäärän laskeneen rajusti: markkinointivuonna 2002/2003 niitä oli 12 000 ja markkinointivuonna 2005/2006 vain 920 (tuottajia yhteensä noin 48 000). Tästä suotuisasta kehityksestä huolimatta tuotanto ei ole vähentynyt kestävällä tavalla. Vaikka tuotanto tietyn aikaa vähenikin, se lisääntyi markkinointivuonna 2005/2006 edellisestä markkinointivuodesta 230 000 tonnia.

Komissio panee merkille, että 25. kesäkuuta 2005 annetun lainsäädännön mukaan lisämaksua koskevia riita-asioita voidaan kyseisestä päivämäärästä alkaen käsitellä vain hallintotuomioistuimissa. Italian viranomaisten komissiolle toimittamien tietojen mukaan maksujen lykkäämistä koskevat välipäätökset tehtiin aiemmin siviilioikeuden alan tuomioistuimissa tai ne olivat rauhantuomareiden tekemiä. Riita-asiat ovat jo merkittävästi vähentyneet, koska lisämaksun perusteella velkaa olevien tuottajien lukumäärä on pienentynyt merkittävästi, ja vastaisuudessa nämä tapaukset käsitellään hallintotuomioistuimissa, joissa viranomaiset ovat asianosaisena jokaisessa tapauksessa.

PÄÄTELMÄ

Komissio katsoo, että Italian viranomaisten edistyminen sen määrän takaisinperimisessä, jonka tuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella, osoittaa että maksueräjärjestelmän hallinnointi on asianmukaista, kunhan alueviranomaiset suorittavat maksamattajättämistapausten tarkistukset asianmukaisesti. Komissio muistuttaa, että vuotuisissa raporteissa on vastaisuudessa kerrottava markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevien riita-asioiden kehityksestä ja maksettavaa lisämaksua koskevien lopullisten tuomioiden täytäntöönpanosta.

[2] Muusta lähteestä kuin Italian viranomaisilta saatu tieto.